Dosarul nr. 1-90/2025 Nr. elect. 1-25040482-38-1-26032025
Nr. urm. penală 2024270418

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

22 mai 2025 *****, R. Moldova

Judecătoria Orhei, sediul Central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Viorica Severin
Grefier Rodica Popa
Cu participarea:
Procurorului Vasile Oanța
Inculpatului Andrei Butucel
Apărătorul inculpatului, avocat Boris Bulbuc

Examinând în ședință de judecată publică, în procedura articolului 364[1] din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a inculpatului,

Butucel Andrei Pavel, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în satul*****, studii medii, supus militar, neangajat oficial în câmpul muncii, fără persoane la întreținere, fără grad de invaliditate, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, anterior nejudecat.

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352[1] alin. (1) din Codul penal.

Procurorul **Vasile Oanța**, în dezbaterile judiciare a solicitat recunoașterea lui Butucel Andrei vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 352[1] alin. (1) din Codul penal și cu aplicarea prevederilor art. 80[1] din Codul penal, de a-i stabili pedeapsă în formă de amendă în mărime de 650 unități convenționale.

Apărătorul inculpatului, avocat **Boris Bulbuc** a solicitat aplicarea în privința lui Butucel Andrei a unei pedepse minime sub formă de amendă în mărime de 500 u.c.

Inculpatul Butucel Andrei în ultimul cuvânt și-a recunoscut vina integral, căindu-se de cele comise, a solicitat o pedeapsă minimă prevăzută de lege, sub formă de amendă.

Procedura de citare a fost legal executată.

Cauza s-a aflat pe rolul instanței de fond de la 26 martie 2025 până la 22 mai 2025.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T:

Butucel Andrei, la 20.12.2023, aflându-se în mun.Orhei, urmărind scopul producerii unor consecințe juridice pentru sine, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, s-*a adresat cu o cerere către șeful Secţiei înmatriculare a transportului şi calificare a conducătorilor auto din mun.Orhei, instituție din cadrul Agenţiei Servicii Publice*, care în conformitate cu prevederile legale este abilitată cu dreptul de a elibera permise de conducere, și astfel acționând intenționat, contrar prevederilor art.57 din Hotărârea Guvernului RM nr.181 din 23.03.2022 "pentru aprobarea Regulamentul privind procedura de examinare pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule, emiterea și valabilitatea permisului de conducere ", care stabilește că se interzice deținerea simultană a două sau mai multe permise de conducere, *a declarat fals, organului abilitat, despre pierderea permisului de conducere, care a fost preschimbat în România*, cerând să fie anunțate autoritățile competente române, ascunzând față de organele abilitate, faptul că permisul de conducere, preschimbat în cel românesc, la 19.07.2018 a fost preschimbat în Cehia, totodată, solicitând restabilirea permisului de conducere moldovenesc cu categoriile „D", „BE", „C1E", „CE", „D1E", „DE", „F", „H" și „I".

În rezultatul acestor fapte, la 20.12.2023, pe numele lui Butucel Andrei Pavel a fost emis permis de conducere provizoriu, cu seria A nr.1351209.

Urmare a verificării suplimentare efectuate, s-a constatat că permisul de conducere românesc, despre care Butucel Andrei Pavel a declarat în cererea sa Secţiei înmatriculare a transportului şi calificare a conducătorilor auto din mun.Orhei, instituție din cadrul Agenţiei Servicii Publice ca fiind pierdut, de fapt, nu a fost pierdut, dar a fost dezactivat la 02.04.2019, din motiv că, a fost preschimbat în Chehia cu permisul de conducere nr.EN405049 la 19.07.2018.

Procedura

În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Butucel Andrei Pavel, a înaintat personal o cerere scrisă autentic, contrasemnată de apărătorul acestuia Boris Bulbuc, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, menționând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu întocmit și că nu are obiecții

asupra faptelor indicate, nu solicită administrarea altor probe și că îi sunt cunoscute consecințele admiterii cererii date.

Apărătorul inculpatului *Butucel Andrei*, avocatul Boris Bulbuc, care acționează în interesele acestuia a susținut cererea înaintată de inculpat, solicitând admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedură simplificată.

La fel, cererea de examinare în procedură simplificată a fost susținută și de acuzatorul de stat, Vasile Oanța, care a indicat despre dreptul nemijlocit al apărării de a solicita examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța atestă că potrivit prevederilor art. 364^1 alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

În conformitate cu prevederile art. 364^1 alin. (4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite şi dacă sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse şi procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra,* instanța de judecată remarcând faptul că înscrisul inculpatului *Butucel Andrei* prin care recunoaște faptele comise, cuprinde o manifestare de voință suficient de clară. Totodată, ultimul a solicitat în prezența apărătorului ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, instanța a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrare în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală „ judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”. Or, norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate supra, dar și de faptul că, instanța nu poate din inițiativa sa proprie, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de

examinare în procedură simplificată. Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriu în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute în Codul penal.

Subsecvent, actele de urmărire penală nu prezintă semne că ar putea fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, sau că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe.

Argumentele inculpatului

Fiind audiat potrivit prevederilor art.105-110, art.370 din Codul de procedură penală, asupra esenței învinuirii înaintate, inculpatul Butucel Andrei, și-a recunoscut vina integral în comiterea infracțiunii și este de acord cu probele indicate în rechizitoriu.

Astfel, Butucel Andrei a declarat că susține declarațiile date la urmărirea penală. A mai declarat că a deținut permis de conducere moldovenesc anterior, pentru categoria A. B, C E. Ulterior, l-a preschimbat în permis românesc ca să plece peste hotare la muncă. În perioada anului 2016, a plecat peste hotare în Cehia, să lucreze în domeniul transportului, iar acolo a învățat încă o categorie și anume „D”. Deja de atunci, deținea permis de conducere pentru mijloacelor de transport, eliberat de Republica Cehă.

Apoi, a plecat în Norvegia, iar acolo a avut nevoie de un alt permis de conducere, eliberat de autoritățile respective, însă procedura era de durată, undeva vreo 6 luni.

A revenit în Republica Moldova, iar la 23.01.2023 a decis să depună cerere la secția de înmatriculare a transporturilor și calificare a conducătorilor auto, fără ca să cunoască procedura, solicitând obținerea permisului precum că l-ar fi pierdut. Inițial se gândea să indice în cerere că așteaptă eliberarea permisului dintr-o altă țară, dar ca să îl obțină mai rapid a indicat că la pierdut.

Vina o recunoaște integral. Îi pare rău de cele comise și se căiește sincer, nu se va mai repeta.

Solicită o pedeapsă mai blândă, sub formă de amendă, o să se străduie să o achite.

Cu privire la analiza probelor

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Butucel Andrei a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. *La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale*, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul *Butucel Andrei*, și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpate și anume:

- ***declarațiile martorului Rusu Ala,*** care a declarat că activează în calitate de Specialist Superior al Secției de Înmatriculare a Transporturilor și Documentare a Conducătorilor Auto din ***** str. Unirii 51.

La 20 decembrie 2023, la sediul secției înmatriculare transporturi și calificare a conducătorilor auto din ***** s-a adresat cet. Butucel Andrei, născut la *****, domiciliat în satul Isacova raionul Orhei, care a declarat că dorește să restabilească permisul de conducere a mijloacelor de transport, perfectat pe numele său, eliberat de autoritățile R. Moldova. A depus o declarație în acest sens, care a perfectat-o de sine-stătător, din cuvintele sale. La început, persoanele care doresc să depună careva cereri, se adresează către angajați, explică ce doresc, după care, angajații îi îndrumează ce trebuie să facă. După depunerea declarației de către Butucel Andrei, personal a primit-o spre executare. A citit declarația și din conținutul acesteia, rezulta faptul că Butucel Andrei a declarat pierderea permisului de conducere eliberat de către Autoritățile Române și a solicitat restabilirea permisului de conducere eliberat de către Autoritățile din Republica Moldova. Menționează că la baza perfectării permisului de conducere românesc stă permisul de conducere moldovenesc.

Astfel, a fost verificată în baza de date Acces, informația despre permisul de conducere eliberat de către Autoritățile Republicii Moldova, unde s-a stabilit faptul că la data de 30.01.2019, permisul de conducere cu nr.099900735, eliberat la data de 27.03.2009 pe numele lui Butucel Andrei, a fost nimicit prin act.

Prin urmare, din considerentul că a declarat faptul că, permisul de conducere eliberat de către autoritățile din România ca fiind pierdut, nu a existat nici un temei de a nu-i elibera un alt permis de conducere lui Butucel Andrei, emis de către autoritățile R. Moldova.

În cadrul documentării, persoana achită sine-costul permisului de conducere, prezintă cecul confirmativ al achitării, după care, se completează Chestionarul pentru obținerea permisului de conducere (DL). Ulterior, persoanei i se eliberează permis de conducere provizoriu, cu alt număr de identificare.

După întocmirea actelor necesare de restabilire a permisului de conducere lui Butucel Andrei, și din considerentul că din declarația depusă de către ultimul, rezulta faptul că se dezice de permisul de conducere eliberat de către Autoritățile din România, nota informativă, cu declarația și copia chestionarului se remite în mun. Chișinău str. Salcîmilor nr.28 la Direcția de Examinare și Calificare Auto, pentru anunțarea autorităților române despre dezicerea de către Butucel Andrei de permisul românesc și restabilire a permisului eliberat de către autoritățile din Republica Moldova.

Despre faptul că Butucel Andrei, în realitate nu a pierdut permisul de conducere românesc, însă l-a preschimbat în permis de conducere ceh, ea nu a cunoscut și nici ultimul nu a comunicat nimic. Dacă comunica acest lucru, nu i se elibera alt permis de conducere. **(**f.d. 31-32)

- *sesizarea șefului Departamentului de înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto al ASP, Iacov Zavtur, din 05.09.2024,* prin care a fost sesizat faptul bănuielii rezonabile de săvîrșirea a infracțiunii de către Butucel Andrei (f. d. 6)

- *procesul-verbal de examinare a documentelor din 11.12.2024*, prin care au fost examinate copiile actelor anexate la sesizarea șefului Departamentului de înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto al ASP, Iacov Zavtur, din 05.09.2024, și anume: copia notei informative nr.554 din 20.12.2023, privind declararea de către Butucel Andrei ca fiind pierdut permisul de conducere preschimbat în România; copia chestionarului pentru obținerea permisului de conducere din 20.12.2023; copia avizului de plată din 20.12.2023; copia declarației cet. Butucel Andrei din 20.12.2023; copia informației adresate Consulatului General al României la Chișinău din 29.12.2023, potrivit căreia Agenția Servicii Publice informează autoritățile competente din România, precum că cet. Butucel Andrei, i s-a eliberat permis de conducere al Republicii Moldova la data de 20.12.2023, totodată, acesta declarând și pierderea permisului de conducere românesc, emis pe numele acestuia; copia actului confirmativ privind expedierea informației adresate Consulatului General al României la Chișinău din 29.12.2023; copia informației Consulatului General al României la Chișinău din 29.07.2024, potrivit căreia permisul de conducere B00370424C, eliberat pe numele lui Butucel Andrei a fost dezactivat la data de 02.04.2019, din motivul că a fost preschimbat în Cehia cu PC: EN405049/19.07.2018. **(**f. d. 15-16)

-*procesul-verbal de ridicare din 24.10.2024*, prin care de la reprezentantul Secției de înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor

auto Orhei, Danu Ceban, au fost ridicate: cererea cet. Butucel Andrei din 20.12.2023, adresată SÎT și CCA Orhei, cu privire la restabilirea permisului de conducere nr. 1351209; copia adeverinței medicală nr.3187, eliberată pe numele lui Butucel Andrei; nota informativă, din 20.12.2023, prin care a fost informat Șeful DCCA Vladimir Railean, despre faptul că Butucel Andrei a declarat permisul de conducere preschimbat în România ca fiind pierdut, cu solicitarea de a anunța autoritățile respective; Chestionarul pentru obținerea permisului de conducere (DL) din 20.12.2023. (f. d. 20)

- *procesul-verbal de examinare a documentelor din 11.12.2024*, prin care au fost examinate actele ridicate de la reprezentantul Secției de înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto Orhei, Danu Ceban, și anume: cererea cet. Butucel Andrei din 20.12.2023, adresată SÎT și CCA Orhei, cu privire la restabilirea permisului de conducere nr. 1351209; copia adeverinței medicală nr.3187, eliberată pe numele lui Butucel Andrei; nota informativă, din 20.12.2023, prin care a fost informat Șeful DCCA Vladimir Railean, despre faptul că Butucel Andrei a declarat permisul de conducere preschimbat în România ca fiind pierdut, cu solicitarea de a anunța autoritățile respective; Chestionarul pentru obținerea permisului de conducere (DL) din 20.12.2023 (f.d.24-25)

-*Informația parvenită de la Direcția Cooperare Polițienească Internațională al IGP al MAI* nr.34/10-22176 din 28.11.2024, potrivit căreia Butucel Andrei a fost posesorul permisului de conducere seria B00370424C, emis în data de 24.03.2015, documentat preschimbat la data de 02.04.2019, cu un document similar emis de autoritățile din Republica Cehă. De asemenea, Butucel Andrei a mai deținut anterior un permis de conducere românesc cu seria I00363797S emis de autoritățile competente din România la data de 06.02.2015, valabil până la data de 24.03.2015, când a fost emis permisul cu seria B00370424C, pe motivul declarării ca pierdut de către posesor. (f. d. 30)

Încadrarea juridică a faptei reținute de instanță în sarcina inculpatului

Conform ordonanței de punere sub învinuire din 12 februarie 2025 (f.d.68), dar și potrivit rechizitoriului, inculpatul Butucel Andrei a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325^1 alin. (1) din Codul penal.

Reieşind din prevederile art. 8 Cod de procedură penală, *precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova,* orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (3) din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului. Vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanților procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției. Sarcina probațiunii aparține părții acuzării. Legea procesual-penală stabilește că răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Totodată, Curtea europeană a drepturilor omului, în jurisprudența sa, statuează principiul prezumției de nevinovăție impune, între altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii completului de judecată să nu pornească de la ideea preconceputǎ că inculpatul a săvârșit fapta incriminată; sarcina probei revine acuzării și orice îndoială este în avantajul persoanei acuzate. În plus, acuzarea are obligația de a-i preciza persoanei în cauză ce acuzații i se aduc – pentru a-i oferi ocazia să își pregătească și să își prezinte apărarea în mod corespunzător – și de a oferi probe suficiente pentru a întemeia o declarație de vinovăție (***Barberà, Messegué și Jabardo împotriva Spaniei, pct. 77; Janosevic împotriva Suediei, pct. 97***). Prezumția de nevinovăție este încălcată în cazul în care sarcina probei este transferată de la acuzare apărării (*Telfner împotriva Austriei, pct. 15*).

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

În conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. *Nicio probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru* organul de urmărire penală sau *instanța de judecată*. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la *a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate*. Hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.

Potrivit prevederilor art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță, iar conform dispoziției art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală,

toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

La fel, prin prisma *art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale*, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

În vederea atribuirii calificării juridice acțiunilor inculpatului, instanța de judecată notează că, infracțiunea prevăzută de art. 325^1 alin. (1) din Codul penal, prevede tragerea la răspundere penală pentru declaraţia necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecinţe juridice, pentru sine sau pentru o terţă persoană, atunci cînd, potrivit legii sau împrejurărilor, declaraţia serveşte pentru producerea acestor consecinţe.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art.352^1 din Codul penal al RM, urmează a fi relatat că aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive:

Obiectul juridic special ai infracțiunii îl constituie relațiile sociale care țin de activitatea normală a organelor de stat cu privire la asigurarea ordinii stabilite de operare cu informațiile necesare.

La rîndul său, obiectul imaterial al infracțiunii analizate îl reprezintă declarația necorespunzătoare adevărului. Prin „declarație” se înțelege o mărturie, depoziție, relatare, informare, comunicare etc. Pentru calificarea faptei în baza art.352^1 din Codul penal al RM, nu are importantă dacă declarația este făcută din

proprie inițiativă sau la solicitarea organului competent, dacă este scrisă sau verbală, nici dacă se face sau nu prin completarea unui formular tipizat. Pentru a face obiectul imaterial al infracțiunii specificate la art. 352[1] Cod penal, declarația trebuie să fie, în total sau în parte, necorespunzătoare adevărului. Altfel spus, se are în vedere declarația în care este denaturat adevărul.

Aşadar, în speță, prin acțiunile inculpatului Butucel Andrei care a relatat la completarea declarației prezentată organelor competente că a pierdut permisul de conducere, s-au periclitat relațiile sociale și a servit la producerea unor consecințe juridice, făcute unui organ competent.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art.352[1] din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de prezentare a unei declarații necorespunzătoare adevărului unui organ competent. Declarația fiind prezentată în fața unui organ competent, care reprezintă autoritatea publică.

Latura subiectivă a infracțiunii de fals în declarații caracterizîndu-se prin intenție directă. Scopul acestei infracțiuni fiind unul special de a produce consecințe juridice pentru făptuitor.

În acest context fiind de menționat că, pentru ca fapta să fie calificată în baza art.352[1] din Codul penal al RM, nu este necesar ca scopul în cauză să fie efectiv realizat.

Subiectul infracțiunii analizate este persoana fizică responsabilă care la momentul săvîrşirii infracțiunii a atins vîrsta de 16 ani. Instanța reține că cerința esențială pentru existența faptei prejudiciabile prevăzute de art.352[1] alin.(1) Cod penal este ca declarația necorespunzătoare adevărului să fie făcută în fața unui organ competent care reprezintă autoritatea publică centrală sau locală.

La acest capitol, instanța subliniază că infracțiunea regăsită la art.352[1] alin.(1) din Codul penal al RM, se consideră consumată din momentul primirii de către organul competent a declarației necorespunzătoare adevărului, iar în speță acest fapt a fost incontestabil stabilit.

Latura subiectivă a infracțiunii respective sa realizat prin intenție directă, scopul acesteia fiind survenirea unor consecințe juridice pentru făptuitor.

Astfel, apreciind în ansamblu probele concludente şi pertinente, administrate la cauza penală din punct de vedere a coroborării lor, instanța consideră dovedită integral vinovăția şi ajunge la concluzia *încadrării juste a acțiunilor lui Butucel Andrei în baza art. 352[1] alin. (1) din Codul penal al RM*, declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine, atunci când, potrivit legii sau împrejurărilor, declarația servește pentru producerea acestor consecințe.

Din aceste considerente, instanța va pronunța o soluție de condamnare în privința inculpatului Butucel Andrei.

Individualizarea pedepsei și stabilirea pedepsei inculpatului

La aprecierea felului și măsurii de pedeapsă, instanța de judecată se călăuzește de prevederile articolelor 7, 61, 75, 76, 77 din Codul penal și art. 80^1 din Codul penal, și ține cont de gradul și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei, care atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicată asupra vinovatului.

Potrivit art. 61 din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă, că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Conform prevederilor *art. 16 alin. (2) din Codul penal*, infracțiunea prevăzută la art. 352[1] alin. (1) din Codul penal *este una ușoară și prevede o pedeapsă sub formă de* amendă în mărime de pînă *la 950 unităţi convenţionale sau cu închisoare de pînă la 1 an cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 an*i.

Totodată, în corespundere cu art. 80[1] alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Astfel, inculpatul Butucel Andrei, beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în temeiul art.80[1] Cod penal.

Respectiv, noile limite ale pedepsei, care sunt pasibile aplicării față de inculpatul Butucel Andrei, pentru comiterea de către acesta a infracţiunii prevăzute la art.352[1] alin. (1) din Codul penal, determinate potrivit art.80[1] alin. (1) din Codul penal, urmează a fi stabilite: amendă de pînă la 712,5 unităţi convenţionale sau cu închisoare de pînă la 9 luni cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

La stabilirea pedepsei inculpatului Butucel Andrei, instanța de judecată va ține cont și de elementele ce țin de materialitatea faptelor comise de inculpat, cât și de datele referitoare la persoana acestuia, *prin urmare*, chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, la caz se reține că*, stabilirea pedepsei este rezultatul unei examinări obiective a întregului material probatoriu, cercetat în cadrul şedinţei de judecată*.

Temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite. Constatând vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, instanța stabilește acestuia pedeapsa.

Drept circumstanțe atenuante, conform art.76 din Codul penal, instanța v-a reține căința sinceră.

Corelativ, art. 77 din Codul penal al RM, stabilește circumstanțele agravante, care au caracter exhaustiv și pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului.

În speță, procurorul nu a indicat în rechizitoriu prezența circumstanțelor agravante.

Din considerentele expuse, *circumstanțe care agravează răspunderea inculpatului Butucel Andrei, conform art. 77 din Cod penal, nu au fost identificate.*

În acest context, instanța constată *că, pedeapsa aplicată inculpatului Butucel Andrei urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de Legea penală*, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, *iar persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.*

Având în vedere cele expuse, ținând cont de persoana inculpatului, care nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, la locul de trai este caracterizat pozitiv, nu este angajat oficial în câmpul muncii, nu are persoane la întreținere, instanța consideră că realizarea scopului pedepsei penale de reeducare a făptuitorului și de prevenire a comiterii de către acesta a unor noi infracțiuni, *poate fi atins prin aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 650 unități convenționale.*

În opinia celor menționate, se reține că, pedeapsa aplicată inculpatului Butucel Andrei, urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de Legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, iar persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Se explică condamnatului că potrivit art. 64 alin. (3^1) din Codul penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (5) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Acțiune civilă

Conform prevederilor art. 385 alin. (1) pct.10) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea *dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă.*

În conformitate cu art. 220 alin. (3) din Codul procedură penală RM, hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil.

În speță, potrivit materialelor cauzei penale și a informației la rechizitoriu acțiune civilă nu a fost înaintată.

Corpurile delicte

Conform prevederilor art. 385 alin. (1) pct.13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind soarta corpurilor delicte.

Soluționând soarta corpurilor delicte în condițiile art. 162 din Codul de procedură penală, *se atestă că în prezenta cauză penală, corpuri delicte nu au fost recunoscute.*

Totodată, conform articolului 157 din Codul de procedură penală, (1) constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sânt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză. (2) Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sânt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar. (3) Documentele se prezintă de către persoanele fizice și juridice la demersul organului de urmărire penală făcut din oficiu sau la cererea altor participanți la proces ori la demersul instanței făcut la cererea părților, precum și de către părți în cadrul urmăririi penale sau în procesul judecării cauzei. (4) În cazurile în care documentele conțin cel puțin unul din elementele menționate în art.158, acestea se recunosc drept corpuri delicte.

Astfel, instanța atestă că, *prin ordonanța de recunoaștere și anexare a mijloacelor materiale de probă la cauza penală din 11 decembrie 2024 (f.d.17-18) au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă*: declarația din 20.12.2023, demersul expediat de către Agenția Servicii Publice a RM către Consulatul General al României, act confirmativ de expediere prin intermediul poștei electronice, răspunsul Consulatului General al României la Chișinău, anexă la răspuns.

Prin ordonanța de recunoaștere și anexare a mijloacelor materiale de probă la cauza penală din 11 decembrie 2024 (f.d.26-27) au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă: cererea cet. Butucel Andrei din 20.12.2023, adresată SÎT și CCA Orhei, cu privire la restabilirea permisului de conducere nr. 1351209; copiei adeverinței medicală nr.3187, eliberată pe numele lui Butucel Andrei; notei informative, din 20.12.2023, prin care a fost informat Șeful DCCA Vladimir Railean, despre faptul că Butucel Andrei a declarat permisul de conducere preschimbat în România ca fiind pierdut, cu solicitarea de a anunța autoritățile respective; Chestionarului pentru obținerea permisului de conducere (DL) din 20.12.2023.

Astfel, soluționând soarta mijloacelor materiale de probă, instanța atestă, că acestea urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acesteia.

Cheltuieli judiciare

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.14) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

În acest sens, instanța de judecată constată că, potrivit materialelor cauzei penale și a informației la rechizitoriu, cheltuieli judiciare nu a fost suportate și solicitate.

La fel, în cadrul examinării cauzei, acuzatorul de stat, procurorul Vasile Oanța, nu a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare.

Măsura preventivă

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Având în vedere că atât la urmărirea penală cât și în perioada examinării cauzei în instanță în privința inculpatului Butucel Andrei nu a fost aplicată măsură preventivă, instanța nu consideră necesar de a aplica vreo măsură preventivă în privința acestuia.

În conformitate cu art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, art. 384-385, art. 389, art. 392-395 din Codul de procedură penală, instanța de judecată –

H O T Ă R Ă Ș T E:

Butucel Andrei, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută la art. 352^1 alin. (1) din Codul penal și cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (2) din Codul penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime **650** ***(șase sute cinci zeci)*** unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de **32 500** ***(treizeci și două mii cinci sute) lei.***

În conformitate cu prevederile art.64 alin. (3^1) din Codul penal, se explică lui Butucel Andrei că, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o

plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (5) din Codul penal, se explică lui **Butucel Andrei**, că în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Mijloacele materiale de probă, recunoscute prin ordonanțele din *11.12.2024*, de păstrat la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acesteia.

Măsură preventivă nu a fost aplicată.

Acțiune civilă nu a fost înaintată.

Corpuri delicte nu au fost recunoscute.

Cheltuieli judiciare nu au fost solicitate.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Președintele ședinței, judecătorul (semnătura) Viorica Severin

Copia corespunde originalului, judecător Viorica Severin